

افتتاحیه و جمعه‌ها، ساعت ۱۷ تا ۲۰، سایر روزها ساعت ۱۱ تا ۱۹
Visiting Hours: Fridays 2pm to 8pm, Other days 11am to 7pm
شنبه، یکشنبه و تعطیلات رسمی با تعیین وقت قبلی
Saturdays and Public Holidays: by Having Appointment Only
تهران، خیابان فرشته (فیاضی)، خیابان بیدار، پلاک ۶، تلفن: +۹۸ ۲۱ ۲۲۳۱۱۴۳
#6 Beedar St, Fereshteh (Fayyazi) St, Tehran - Tel: +98 21 22023114
dastan.gallery - info@dastangallery.com - @dastansbasement

Sara Abbasian

"Weapons and Medals"

January 8-30, 2026

سara عباسیان

"اسلحة‌ها و مدال‌ها"

۱۴۰۴ تا ۱۸ دی ماه ۱۴۰۴

Dastan's Basement is pleased to announce the opening of Sara Abbasian's solo exhibition, Weapons and Medals. The exhibition will be on view from January 8 to January 30, 2026.

The exhibition brings together two interconnected bodies of work which, in continuity with the artist's longstanding concerns, articulate a tense and multilayered world. The first series consists of drawings on paper produced over twelve consecutive days and nights in Tehran. During this period, the sounds of explosions and the silences that followed shaped the rhythm of the works' production. The result is a body of drawings rendered with obsessive detail, depicting flowers, infants, weapons, medals, and military uniforms; elements that have become familiar and recurrent within Abbasian's visual language.

Within this series is a subsection titled Snipers, in which rabbits replace the animals previously present in the artist's work, such as dogs and bats. Here, the symbolic significance of animals in Abbasian's practice comes to the fore. She regards animals as part of our collective unconscious, believing that humans respond to them instinctively with emotional and often contradictory reactions, ranging from affection to fear. Abbasian employs these instinctive responses as a means of activating layers of meaning and emotion without relying on linear narration. The designation of rabbits—fragile, cautious, and vulnerable creatures—as "snipers" introduces an inversion of meaning that prompts the viewer to reconsider concepts such as violence and victimhood.

The second series, titled Green Rifles, consists of acrylic paintings on canvas dominated by shades of green. In these works, weapons occupy an ambivalent position: they are simultaneously present and absent—concealed beneath layers of paint and covered with patterns reminiscent of military camouflage. Abbasian approaches the act of covering forms with calculated precision, even recording the number of brushstrokes in each painting as a visual code inscribed onto the canvas. In this series, concealment itself becomes both a painterly and conceptual act—one that not only shapes the aesthetic of the work but also functions as a mode of engagement with the very notion of war: a presentation of what must be seen and, at the same time, hidden. Taken as a whole, this exhibition—like the rest of Sara Abbasian's practice—constitutes an attempt to articulate a multilayered experience of war; one that unfolds not through linear storytelling, but through image, symbol, and painterly sensitivity.

Sara Abbasian (b. 1982, Tehran, Iran) holds a degree in painting from Payam Noor University in Tehran. Her work has consistently focused on the visual representation of war and its fundamental contradictions—between life and death, hope and despair, heroism and catastrophe. She began her professional practice in the mid-2000s, holding her first solo exhibition in 2006 at Niavarán Café Gallery. Her most recent solo exhibition, Straw Dogs (2023), was presented at O Gallery. Abbasian has previously held several solo exhibitions at Mohsen Gallery, including Cluster 5 (2021), White Rose (2018), Epidemic (2017), Indestructible Gravity (2016), The Night-Blind Do Not Spare Each Other (2015), Untitled (2015), Defenseless (2014), and Talkhzad (2014). Other solo exhibitions include Untitled (2010) in Zurich and War (2007), staged in an abandoned building on Dibaji Street in Tehran. Her work has also been shown in numerous group exhibitions, including Asia Now (Paris, 2021), Art Dubai (Dubai, 2018), Scope Basel (Lucerne, 2015), Contemporary Istanbul (Istanbul, 2012), and the Athens Video Art Festival at the Technopolis Museum (Athens, 2008). Her works have additionally been included in the Luciano Benetton Collection and published in *Imago Mundi* (2013).

Sara Abbasian

"Weapons and Medals"

January 8-30, 2026

سara عباسیان

"اسلحة‌ها و مдал‌ها"

نحوه ۱۸ دی تا ۱۴ بهمن ۱۴۰۴

زیرزمین دستان گشایش نمایشگاه انفرادی سارا عباسیان با عنوان «اسلحة‌ها و مдал‌ها» را اعلام می‌کند. این نمایشگاه از ۱۸ دی تا ۱۰ بهمن ۱۴۰۴ برپا خواهد بود.

نمایش حاضر شامل دو مجموعه مرتبط است که هر دو در امتداد دغدغه‌های پیشین او، جهانی پرتنش و چندلایه را به تصویر می‌کشند. مجموعه نخست، شامل طراحی‌هایی روی کاغذ است که طی دوازده روز متوالی و شبانه‌روزی در تهران خلق شده‌اند؛ روزهایی که صدای افخار و سکوت‌های پس از آن، ریتم تولید آثار را شکل داده‌اند. نتیجه، مجموعه‌ای است با جزئیاتی وسوسه‌گونه از گل‌ها، نوزادان، اسلحه‌ها، مдал‌ها و یونیفرم‌های نظامی؛ عناصری که در زبان بصری عباسیان جایگاهی آشنا و تکرارشونده یافته‌اند. در دل این مجموعه، بخشی با عنوان «تک‌تیراندازها» قرار دارد که در آن، خرگوش‌ها جایگزین حیوانات پیشین آثار هنرمند، نظیر سگ‌ها و خفash‌ها، شده‌اند. در همین‌جا، اهمیت نمادین حیوانات در آثار عباسیان برجسته می‌شود: به باور او، حیوانات بخشی از ناخودآگاه جمعی ما هستند و انسان‌ها به‌شکل غریزی نسبت به آن‌ها واکنش‌هایی عاطفی و متضاد نشان می‌دهند؛ از مهر تا ترس. عباسیان از این واکنش‌های غریزی به عنوان ابزاری استفاده می‌کند تا بدون تکیه بر روایت خطی، لایه‌هایی از معنا و احساس را در اثر جاری کند. انتخاب عنوان «تک‌تیرانداز» برای خرگوش‌ها—موجوداتی لطیف، محظوظ و آسیب‌پذیر—با معناسازی وارونه‌ای همراه است که درک مخاطب از مفاهیمی چون خشونت و قربانی شدن را به بازنگری و امنی دارد.

مجموعه دوم با عنوان «تفنگ‌های سبز» شامل نقاشی‌هایی با رنگ اکریلیک بر روی بوم است که در آن‌ها با غلبه طیف رنگی سبز غالب است. در این آثار، اسلحه‌ها در وضعیت دو سویه قرار دارند: هم حاضر و هم غایب‌اند؛ در لایه‌هایی از رنگ پنهان شده‌اند، و با پترن‌هایی پوشانده شده‌اند که یادآور الگوهای استتار نظامی‌اند. در این آثار، عباسیان با دقیقی حساب شده به پوشاندن فرم‌ها می‌پردازد و حتی تعداد ضرب قلم‌های هر تابلو را به عنوان رمز تصویری روی بوم ثبت می‌کند. در این مجموعه، پوشانیدن به‌خودی خود بدل به عملی نقاشانه و مفهومی می‌شود؛ امری که نه تنها به زیبایی‌شناسی اثر شکل می‌دهد، بلکه نوعی مواجهه با خود مفهوم جنگ است؛ نمایش آنچه باید دیده شود و هم‌زمان، پنهان بماند. در مجموع، این نمایش نیز همچون دیگر آثار سارا عباسیان، تلاشی است برای ترسیم تجربه‌ای چندلایه از جنگ؛ تجربه‌ای که نه از مسیر روایت خطی، بلکه از دل تصویر، نماد و حساسیت نقاشانه عبور می‌کند.

سارا عباسیان (م. ۱۳۶۱، تهران، ایران) دانش‌آموخته رشته نقاشی از دانشگاه پیام نور تهران است؛ هنرمندی که در آثار خود همواره به بازنمایی تصویری تجربه جنگ و تضادهای بین‌الین آن می‌پردازد—میان زندگی و مرگ، امید و یأس، قهرمانی و فاجعه. او فعالیت حرفه‌ای خود را از اواسط دهه ۱۳۸۰ آغاز کرد و نخستین نمایشگاه انفرادی‌اش را در سال ۱۳۸۸ در کافه گالری نیاوران برگزار کرد. آخرین نمایشگاه انفرادی او «سگ‌های پوشالی» (۱۴۰۲) در گالری اُ به نمایش درآمد. او پیش‌تر مجموعه‌ای از نمایشگاه‌های انفرادی خود را در گالری محسن برگزار کرده است، از جمله «خوشه ۵» (۱۴۰۰)، «رُز سفید» (۱۳۹۷)، «پیدمی» (۱۳۹۶)، «گرانش تباهیناپذیر» (۱۳۹۵)، «شبکورها به هم رحم نمی‌کنند» (۱۳۹۴)، «بدون عنوان» (۱۳۹۴)، «بی‌دفاع» (۱۳۹۳)، و «تلخزاد» (۱۳۹۳). دیگر نمایشگاه‌های انفرادی او شامل «بدون عنوان» (۱۳۸۹) در زوریخ و «جنگ» (۱۳۸۶) در ساختمانی مخربه در دیباچی تهران است. آثار او همچنین در چندین نمایشگاه گروهی، از جمله Asia Now (پاریس، ۱۴۰۰)، Art Dubai (دیب، ۱۳۹۷)، Contemporary Istanbul (لوسون، ۱۳۹۴)، Scope Basel (استانبول، ۱۳۹۱) و «جنگ» (۱۳۸۶) در ساختمانی مخربه در دیباچی تهران است. آثار او همچنین در چندین نمایشگاه گروهی، از جمله Technopolis Museum Athens Video Art Festival (آتن، ۱۳۸۷) به نمایش درآمده‌اند. آثار او همچنین بخشی از مجموعه جهانی Luciano Benetton (۱۳۹۲) منتشر شده است.